

Den følgende Sag var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 87 af 21. April 1914 om Embedslægevæsenets Ordning, jfr. Lov Nr. 313 af 23. December 1925.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2395; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 15).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Sluttelig foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ligbrænding.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2287; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 15).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Rytter: Den højtærede Justitsminister har fremsat her i Tinget Forslag til Lov om Ligbrænding. Det er meget naturligt, at Lovforslaget fremkommer, idet den Udvikling, der har fundet Sted paa Ligbrændingens Omraade, har været saa stor, at vi maa være belavet paa et Lovforslag om Sagen af og til. I den Tid, vi har haft Ligbrænding, steg Antallet af Ligbrændinger kun fra 4 til 102 i de første 15 Aar, fra 1893 til 1908. I de følgende 15 Aar, fra 1909 til 1924, steg det fra 102 til 879. Fra 1925 til 1929 iberegnet, altsaa i 5 Aar, er det steget fra 879 til 1570. En lignende Udvikling har der været med Hensyn til Medlemsantallet i Ligbrændingsforeningerne. I de første 15 Aar voksede det fra 822 til 2 575, i de følgende 15 Aar fra 2 575 til 32 430 og nu i de 5 sidste Aar fra 32 430 til 54 370, foruden at der i indeværende Aar allerede paa nærværende Tidspunkt er indmeldt ca. 9 000. Det er altsaa en meget stærk Udvikling, der har fundet Sted her, og det er derfor ogsaa rimeligt, at man letter Adgangen til at blive brændt for de Folk, som ønsker at blive det, saa meget som muligt, saaledes at de ikke hindres i at blive brændt paa Grund af unødvendige Formaliteter.

Paa den anden Side maa man indrøm-

me, at er der noget Lovforslag, der appellerer til Følelserne, er det et Lovforslag som det foreliggende, og Følelserne er netop med Hensyn til dette Spørgsmaal meget konservative. Jeg er for mit Vedkommende ikke i Tvivl om, at langt det store Flertal af Befolkningen ikke vil billige, at man gaar over til at skulle brændes uden at have udtalt noget Ønske derom. Det viser ogsaa de Tal, som foreligger, med Hensyn til den Maade, hvorpaa Ligene er blevet bragt ud af Verden i Aarene 1927 og 1928. Medens der i 1927 var 40 190 Dødsfald, fandt Ligbrænding kun Sted i 1 262 Tilfælde, og i 1928, da der var 38 500 Dødsfald, fandt Ligbrænding kun Sted i 1 385 Tilfælde. Med andre Ord, Ligbrænding finder kun Sted i ca. 3 à 3½ pCt. af Tilfældene. Derfor forekommer det mig, at Hovedsynspunktet maa være, at man letter Adgangen for de Folk, som ønsker deres Lig brændt, men paa den anden Side tager Hensyn til Folks Følelser, saaledes at man ikke gaar over til, at ens Lig kan blive brændt, uden at man har udtalt et bestemt Ønske herom. Ud fra dette Hovedsynspunkt vil jeg til-lade mig at fremkomme med nogle Bemærkninger angaaende selve Lovforslaget.

For Øjeblikket er Forholdet det, at man kan blive brændt dels ifølge testamentarisk Disposition, dels ifølge en Erklæring, der er oprettet for 2 Vidner, dels endelig ifølge en formløs Erklæring, naar der ikke fremkommer Protest herimod. Det foreliggende Lovforslag føjer nye Tilfælde til. For det første udvides de nugældende Regler derved, at den højtærede Minister foreslaar, at man sidestiller det med en testamentarisk Disposition, at vedkommende paa Dødslejet har bestemt at ville brændes, hvilket er i Overensstemmelse med de Regler, der gælder angaaende formueretlige Dispositioner. Jeg kan ikke se, der kan være nogen Betænkelighed ved at gaa med hertil. Spørgsmaalet om, hvor længe den Erklæring skal staa ved Magt, ogsaa hvis Manden lever mange Aar bagefter, kan vi maaske drøfte i Udvalget, men i det store og hele ser jeg ingen Betænkelighed ved at gaa med hertil.

Med Hensyn til det Tilfælde, at der foreligger en Villieserklæring, lader den højtærede Minister dette blive staaende, men han begrænser tilsyneladende Kredsen af de Folk, som kan komme med Indsigelse. Jeg tror imidlertid, Forholdet er det samme efter den nugældende Lov, saa jeg tror derfor heller ikke, at der paa dette Punkt vil møde Ministeren Vanskeligheder. Den højtærede Minister foreslaar dernæst, at man i Stedet